

עידית עדי - מפסלת בקרמיקה

עדי עדי חברת קיבוץ ניר יצחק ש' בנגב המערבי, ליד מנורות פרי יצירתה בתערוכת הקרמיקה שלה שנפתחה אור ליום ב' בבית שבע בתל אביב.

השימוש בחומר גס - שמוט - תוך עיצוב בקרים עדינים ונקיים מציין את יי צירותיה שבחלקן שימושיות כעצי צים, צלחות, מנורות ובחלקן דקורטיביות טהורות. אך בין שזה עציץ לשרת תילה ובין שזו דמות אבסטרקטית - עדי עדי נשארת קודם כל פסלת. הקרמיקה אינה אלא חומר עזר לביטוי העצמי שאין היא משתעבדת לו כי אם עושה בו כר טוב בעיניה. עדי עדי היא לידת בואר נוס איירס שבארגנטינה ממציא תרבור יות קדומות של עמי אמריקה הלטינית הס' -

לארגנטינה לצרכי השתלמות ולקחה חלק במשלחות שונות אשר חקרו ממצאים קרמיים של עמים אמריקאיים עשירי מסורת במלאכה עתיקת יומין זו. כדיה ופסליה הם מסיביים - מקוריים בצורתם. ה' צבעים בהם מבוססים על תחמוצות וזיגוגים בשכבות עבות. יוצרים ניי גודים חריפים בין הטקטורה מכאן וקווי היצירה הנקיים מכאן. בקבר צה ניר יצחק, מקיימת עדי עדי בית מלאכה אשר את התנור שבו בנתה במו ידיה. מסייעות בידה שלוש מחברות הקיבוץ. כדי שתוכל להצדיק קיומו של בית מלאכה והתמכרותה ליצירת הפיסול בקרמיקה, עוסק בית המלאכה גם בייצירת סחורה עוברת לסוחר: מערבות של כלי שולחן ואכילה. עדי עדי

הארץ העתון העצמאי לקורא בעל מחשבה עצמאית